

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Μέτρα για την οικονομική διευκόλυνση των δανειοληπτών»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Επί της Αρχής

Σε μια εποχή ύφεσης, ανεργίας, μειωμένης ρευστότητας και μειωμένων εισοδημάτων, τα ελληνικά νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα στην εξυπηρέτηση των δανείων τους προς τις τράπεζες.

Σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος τα επισφαλή δάνεια – κυρίως στεγαστικά και καταναλωτικά-τριπλασιάστηκαν μέσα σε τρία χρόνια, ενώ σημαντικές είναι και οι καθυστερήσεις αποπληρωμής των δανειακών δόσεων.

Τόσο η πολιτεία, όσο και οι τράπεζες πήραν ορισμένα μέτρα διευθέτησης των δανείων ως τώρα, με αποτέλεσμα να έχουν γίνει 800.000 περίπου ρυθμίσεις.

Ειδικά με τον ν. 3869/2010 δόθηκε η δυνατότητα ρύθμισης των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων είτε μέσω εξωδικαστικής διαδικασίας, είτε με προσφυγή στο Ειρηνοδικείο.

Επίσης, με τον ν. 4038/2012 η μηνιαία παρακράτηση των δόσεων των δανείων των δημοσίων υπαλλήλων από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων μειώθηκε από τα 6/10 του μηνιαίου μισθού, στα 3/10, δηλαδή μειώθηκε κατά 50%. Επίσης, με υ.α. (2/19843/0094/7.3.2012) έγινε δυνατή η αναστολή καταβολής των δόσεων μέχρι 2 έτη.

Να σημειώσουμε επίσης την απαγόρευση με νομοθετικές παρεμβάσεις των πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας οφειλετών μέχρι τις 31.12.2012 .

Όμως τώρα υπάρχει άμεση ανάγκη για νέες πρόσθετες ρυθμίσεις, που θα διευκολύνουν και θα ανακουφίσουν νοικοκυριά και επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες διαβίωσης και μάλιστα κινδυνεύουν με απώλεια της κατοικίας τους.

Οι ρυθμίσεις αυτές είναι αναγκαίο να στηρίζονται:

i. Στην επέκταση του νομοθετημένου για το ΤΠΔ σχήμα ρύθμισης των δανείων και στις τράπεζες (ανώτατο όριο της δόσης εξυπηρέτησης των δανείων το 30% του μισθού ή σύνταξης ή εισοδήματος των οφειλετών).

Σχετική είναι και η επιστολή που απεύθυνε προς την ΕΕΤ ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ευαγ. Βενιζέλος στις 4.9.2012 και με την οποία ζήτησε την άμεση λήψη μέτρων για την περαιτέρω προστασία και ανακούφιση νοικοκυριών και επιχειρήσεων.

ii. Στην επέκταση και βελτίωση του ν.3869/2010, με βάση το σχέδιο νόμου του τότε Υπουργού Εργασίας Γ. Κουτρουμάνη (Μάρτιος του 2012) που περιελάμβανε την υπαγωγή στις ρυθμίσεις και των εμπορικών επιχειρήσεων, όπως και την καθιέρωση του ακατάσχετου των τραπεζικών καταθέσεων (μέχρι τις 2.000 ευρώ) για τους οφειλότες σε τράπεζες.

Με βάση όλα τα παραπάνω η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ αναλαμβάνει την πρωτοβουλία και καταθέτει την παρούσα πρόταση νόμου. Πρόταση που αποσκοπεί στο να προσφέρει ουσιαστικές λύσεις στους πολίτες μακριά από λογικές επικοινωνιακής εκμετάλλευσης. Πρόταση που επίσης δεν θέτει σε κίνδυνο τη διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών που πραγματοποιείται με χρήματα του ελληνικού λαού και διασφαλίζει την ρευσ-

τότητα στην πραγματική οικονομία και την προστασία των καταθέσεων. Και αυτό γιατί οι ρυθμίσεις παρουσιάζουν οφέλη και για τα πιστωτικά ιδρύματα, δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος των δανείων παραμένουν ενήμερα.

Επισημαίνουμε όμως ότι ακριβώς αυτή η ανακεφαλαιοποίηση που γίνεται με δημόσιο χρήμα, θέτει τις τράπεζες υπό τον στρατηγικό έλεγχο του Ελληνικού Δημοσίου. Για αυτό και οφείλουν να ανταποκριθούν στον θεσμικό τους ρόλο για την εθνική οικονομία και άρα για την στήριξη νοικοκυριών και επιχειρήσεων.

Επί των άρθρων

Με το άρθρο 1: Θεσπίζεται η υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και των εταιρειών στις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα εκχωρούν τις σχετικές οφειλές από δάνεια – να ρυθμίζουν την μηνιαία δόση ενός δανείου σε ποσοστό που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30% του οικογενειακού ή του ατομικού κατά περίπτωση εισοδήματος. Η ρύθμιση αυτή καταλαμβάνει τις συμβάσεις στεγαστικών, επισκευαστικών, καταναλωτικών δανείων, καθώς και τις συμβάσεις πιστωτικών καρτών.

Η σχετική διαδικασία για την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι ιδιαίτερα απλή: ο ενδιαφερόμενος δανειολήπτης υποβάλλει μία αίτηση στο πιστωτικό ίδρυμα, συνοδευόμενη από το πρόσφατο εκκαθαριστικό του σημείωμα. Το πιστωτικό ίδρυμα υποχρεούται εντός ενός μηνός από την υποβολή της αίτησης, να προβεί σε ρύθμιση της μηνιαίας δόσης σε ποσοστό που δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 30% του οικογενειακού ή του ατομικού, κατά περίπτωση, εισοδήματός του. Σε περίπτωση ταυτόχρονης ύπαρξης περισσότερων οφειλών από δάνεια σε περισσότερα του ενός πιστωτικά ιδρύματα, οι σχετικές οφειλές ρυθμίζονται με τρόπο τέτοιο, ώστε το άθροισμα των μηνιαίων δόσεων να μην υπερβαίνει το παραπάνω ποσοστό.

Το προτεινόμενο σύστημα συμπληρώνεται από κυρώσεις για τα πιστωτικά ιδρύματα που δεν τηρούν την παραπάνω διαδικασία: Σε περίπτωση παρέλευσης της προθεσμίας του ενός μηνός για τη ρύθμιση της δόσης, ο δανειολήπτης καταβάλλει αυτοβούλως το ποσό του 30% του εισοδήματός του. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης για ρύθμιση των οφειλών του, η διαφορά επιλύεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από τον Συνήγορο του Καταναλωτή.

Επίσης, μια ακόμη σημαντική καινοτομία των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι ότι λαμβάνεται πρόνοια για τους εγγυητές των οφειλών, οι οποίοι μπορούν να υπαχθούν στις προτεινόμενες ρυθμίσεις, με την ίδια διαδικασία και προϋποθέσεις, σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής του πρωτοφειλέτη.

Με το άρθρο 2: Προβλέπεται η επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων που ρυθμίζονται με το άρθρο 1, για όσο χρόνο απαιτείται για την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή τους.

Προβλέπεται επίσης το ανώτατο επιτόκιο με το οποίο θα επιβαρύνονται οι οφειλέτες κατά το χρονικό διάστημα αποπληρωμής τους, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου επιμήκυνσης (δεν μπορεί να υπερβαίνει το επιτόκιο των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ, προσαυξημένο κατά 2%).

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, οι οποίες συνεπάγονται την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των οφειλών,

δεν μπορούν να υπονομεύονται από πρακτικές των πιστωτικών ιδρυμάτων, οι οποίες έχουν ως στόχο να αποτρέψουν τους δανειολήπτες από την άσκηση του δικαιώματος να υπαχθούν στις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της πρότασης νόμου ρητώς απαγορεύεται στα πιστωτικά ιδρύματα, μόνο για τον λόγο ότι οι οφειλές ρυθμίστηκαν με μείωση των δόσεων και ταυτόχρονη επιμήκυνση, να έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν τις συμβάσεις δανείων, να προβαίνουν αυτεπάγγελα σε προσημειώσεις της ακίνητης περιουσίας του δανειολήπτη, να απαιτούν νέες εμπράγματα ασφάλειες από τους δανειολήπτες ή να επιβάλλουν – κατά τη συνήθη πρακτική τους σε περιπτώσεις παράτασης του χρόνου της συμβατικής διάρκειας των δανείων – προσαυξησεις ή επιπρόσθετα έξοδα ή τόκους υπερημερίας.

Με το άρθρο 3: Ρυθμίζονται τα υπερβολικά επαχθή επιτόκια που εφαρμόζουν τα πιστωτικά ιδρύματα για τα καταναλωτικά δάνεια, προβλέποντας ότι τα επιτόκια αυτά δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 9%.

Με το άρθρο 4: Τροποποιείται και συμπληρώνεται ο ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, με σκοπό την απλούστευση των διαδικασιών, την εξοικονόμηση χρόνου και κόστους για τους οφειλότες, προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβασή τους στη διαδικασία, τη θέσπιση της απαλλαγής και την ενίσχυση της ικανότητάς τους να ανταποκριθούν, σε περίπτωση που η πρωτόδικη ή εφετειακή απόφαση προβαίνει σε αύξηση των ποσών που θα έπρεπε να καταβάλουν στο πλαίσιο της ρύθμισης.

Με την πρώτη παράγραφο δίνεται η δυνατότητα να υπαχθούν στις διαδικασίες του ν. 3869/2010 και φυσικά πρόσωπα που ασκούν την εμπορική τους δραστηριότητα κατά βάση μέσα από την προσωπική τους εργασία, αποβλέποντας στον βιοπορισμό τους, και έχουν περιορισμένες οφειλές από εμπορικές πράξεις. Τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και ως εκ τούτου δικαιούνται να υποβάλλουν αίτηση για δικαστική ρύθμιση των χρεών.

Με τη δεύτερη παράγραφο προβλέπεται ότι, εάν η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού αποτύχει και παρέλθει ένας μήνας από την κατάθεση του αιτήματος στους πιστωτές χωρίς αυτοί να ανταποκριθούν, τότε, εν συνεχεία διαπιστώνεται η αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού.

Με την τρίτη παράγραφο θεσπίζεται καταρχήν η υποχρέωση ορισμού αντικλήτου για τους εκδοχείς των απαιτήσεων των πιστωτών που έχουν την έδρα τους στην αλλοδαπή, προκειμένου να καθίστανται εφικτές η ταχεία επίδοση της αίτησης και η έναρξη της διαδικασίας με τη συμμετοχή των πιστωτών στο στάδιο επιδίωξης δικαστικού συμβιβασμού. Περαιτέρω, ενόψει του γεγονότος ότι οι αιτήσεις ρύθμισης των χρεών αφορούν συχνά πολλούς πιστωτές, με αποτέλεσμα να αυξάνεται επιπροσθέτως η δαπάνη που υποβάλλονται οι οφειλότες και να δυσχεραίνεται κατ' αυτόν τον τρόπο η πρόσβασή τους στη διαδικασία ρύθμισης, θεσπίζεται μειωμένη αμοιβή των δικαστικών επιμελητών για τις επιδόσεις που αφορούν την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Με την τέταρτη παράγραφο διευκρινίζονται ζητήματα σχετικά με την άσκηση της αίτησης αναστολής του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και προβλέπεται η δυνατότητα του δικαστηρίου να αναστέλλει την αναγκαστική ε-

κτέλεση και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση κατά αυτής.

Με την πέμπτη παράγραφο επιβεβαιώνεται η δυνατότητα του ειρηνοδίκη να επιδιώκει τη συμβιβαστική ρύθμιση των οφειλών κατά τη συζήτηση της αίτησης ρύθμισης στο ακροατήριο.

Με την έκτη παράγραφο επιδιώκεται η συλλογική αντιμετώπιση των χρεών του οφειλέτη, προκειμένου να αποθαρρύνεται η δημιουργία δανειστών δύο ταχυτήτων, δηλαδή πιστωτών εντεταγμένων στη διαδικασία και εκτός αυτής. Παραληφθέντες πιστωτές μπορούν να ενταχθούν στη ρύθμιση μέσω κύριας παρέμβασης που ασκείται και προφορικά κατά αναλογική εφαρμογή του άρθρου 54 παρ. 1 ΠτωχΚ. Αν ο πιστωτής δεν ασκήσει παρέμβαση, ο δικαστής μπορεί, προς εξυπηρέτηση της καθολικής ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη, να κάνει χρήση του ανακριτικού συστήματος που ισχύει στην εκούσια δικαιοδοσία και να ρυθμίσει, αναζητώντας αυτεπαγγέλτως τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, και την οφειλή προς τον συγκεκριμένο αυτόν πιστωτή. Αν ωστόσο και πάλι το πραγματικό υλικό δεν είναι επαρκές, ο δικαστής δύναται να μην εκδώσει οριστική απόφαση, να ορίσει νέα δικάσιμο και να υποχρεώσει όποιον έχει έννομο συμφέρον, να επιδώσει κλήτευση στον πιστωτή αυτόν κατά το άρθρο 748 παρ. 3 ΚΠολΔ καθιστώντας τον διάδικο. Στη νέα δικάσιμο ο δικαστής ρυθμίζει πλέον το σύνολο των γνωστών στο δικαστήριο χρεών του οφειλέτη.

Με την έβδομη παράγραφο αντιμετωπίζεται μία σημαντική δυσλειτουργία και ανισότητα στην μεταχείριση των αιτήσεων για τη ρύθμιση των χρεών που προκύπτει από το γεγονός ότι δυστυχώς σε αρκετά ειρηνοδικεία της χώρας η εκδίκασή τους προσδιορίζεται σε μακρινούς δικάσιμους, με αποτέλεσμα να παρατείνεται η ανασφάλεια και αβεβαιότητα του οφειλέτη, πολλές φορές μάλιστα και σε βάρος των πιστωτών που δεν μπορούν να υπολογίζουν σε σταθερές καταβολές για την περίοδο αυτή. Έτσι με την παράγραφο αυτή παρατείνεται από τέσσερα σε πέντε έτη η περίοδος ρύθμισης των χρεών, η οποία ωστόσο αρχίζει να υπολογίζεται όχι από την έκδοση της απόφασης αλλά από την κατάθεση της αίτησης. Με την έκδοση της απόφασης που προσδιορίζει τις καταβολές ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει τις τυχόν διαφορές για την περίοδο που έχει διανυθεί. Προκειμένου μάλιστα να μην αιφνιδιάζεται ή περιέχεται σε δυσχερή θέση, ιδίως στην περίπτωση που έχει συσσωρευτεί σημαντική οφειλή, δίνεται η δυνατότητα ρύθμισης του συγκεκριμένου ποσού, με ευνοϊκό επιτόκιο, μέχρι και το έκτο έτος από την κατάθεση της αίτησης. Κατ' αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται, σε αντίθεση με την ακολουθούμενη πρακτική, ότι ο οφειλέτης που θα υπαχθεί στη ρύθμιση θα έχει πετύχει την απαλλαγή του από τα χρέη που αδυνατεί να αποπληρώσει με την πάροδο ορισμένης περιόδου από την κατάθεση της αίτησης. Η όγδοη παράγραφος προβλέπει την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου για τις αιτήσεις ρύθμισης που έχουν ήδη κατατεθεί και πρόκειται να εκδικαστούν ένα έτος από την έναρξη ισχύος τους παρόντος νόμου.

Με την ένατη παράγραφο δίνεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να μειώσει στην περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 μέχρι τρία έτη την περίοδο ρύθμισης ή αναμονής για απαλλαγή από τα χρέη, εφόσον προκύπτει ότι η προσωπική και οικονομική κατάσταση του οφειλέτη δεν δικαιολογεί προσδοκία για κα-

μία μελλοντική καταβολή.

Με τη δέκατη παράγραφο δίνεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να ρυθμίσει την οφειλή για την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας (άρθρο 9 παρ. 2) και σε μεγαλύτερη των είκοσι ετών περίοδο, κατ' εξαίρεση και εφόσον η προσωπική κατάσταση του οφειλέτη και η ανάγκη εξυπηρέτησης της οφειλής το δικαιολογούν. Τούτο δε άλλωστε, καθώς συχνά τα στεγαστικά δάνεια που ρυθμίζονται έχουν σημαντικά μακρύτερη των είκοσι ετών συμβατική διάρκεια αποπληρωμής.

Με την ενδέκατη παράγραφο προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 που προβλέπει ως κύρωση για την περίπτωση της δόλιας παράλειψης πιστωτή κατά την υποβολή της αίτησης δικαστικής ρύθμισης των χρεών την απόρριψη της αίτησης ή και της έκπτωσης από τη ρύθμιση, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

Με τη δωδέκατη παράγραφο προβλέπεται, για την περίπτωση που το εφετειακό δικαστήριο διορθώσει αυξητικά τις καταβολές που θα έπρεπε από την έναρξη της ρύθμισης να καταβάλει ο οφειλέτης, η δυνατότητα να ρυθμίσει την εξόφληση του πρόσθετου αυτού ποσού με παράταση της περιόδου ρύθμισης για ένα ακόμη έτος.

Με το άρθρο 5: Προβλέπεται, με προσθήκη στο άρθρο 982 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το ακατάσχετο για το ποσόν των 2.000 ευρώ σε λογαριασμό του οφειλέτη σε πιστωτικό ίδρυμα, προκειμένου να διασφαλίζεται η πρόσβαση των καταναλωτών σε τραπεζικές συναλλαγές που είναι εξαιρετικής σημασίας για τη σύγχρονη καθημερινότητά τους, καθώς διευκολύνει καθοριστικά τη συμμετοχή τους στην οικονομική και κοινωνική ζωή (διενέργεια συναλλαγών, πληρωμή λογαριασμών, εξοικονόμηση χρόνου, διαφύλαξη ενός ελάχιστου ποσού για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών). Ας επισημανθεί ότι η υφιστάμενη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 982 ΚΠολΔ περιορίζει την προστασία σε μισθωτούς και συνταξιούχους και σε ποσό μέχρι το ύψος ενός μισθού ή μίας σύνταξης.

Με το άρθρο 6: Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 6, παρατείνεται για δύο περαιτέρω έτη (από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2014) η απαγόρευση των πλειστηριασμών για την πρώτη κατοικία, από πιστωτικά ιδρύματα, ενόψει της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και της εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016.

Αθήνα, 16 Νοεμβρίου 2012

Οι προτείνοντες Βουλευτές:

Βενιζέλος Ευάγγελος
Μανιάτης Ιωάννης
Αηδόνης Χρήστος
Γκόκας Χρήστος
Γρηγοράκος Λεωνίδας
Δήμας Πύρρος
Δριβελέγκας Ιωάννης
Κεγκέρογλου Βασίλης
Κεδικόγλου Συμεών
Κουκουλόπουλος Πάρις
Κρεμαστινός Δημήτριος
Κωνσταντινόπουλος Οδυσσεάς
Λοβέρδος Ανδρέας

Μωραΐτης Αθανάσιος
Ντόλιος Γεώργιος
Ρήγας Παναγιώτης
Σαλτούρος Δημήτριος
Σαχινίδης Φίλιππος
Σηφουνάκης Νικόλαος
Τζάκρη Θεοδώρα
Τριαντάφυλλος Κωνσταντίνος
Χατζηηοσμάν Αχμέτ
Χριστοφιλοπούλου Εύη
Χρυσοχοϊδης Μιχάλης
Κακλαμάνης Απόστολος
Παπανδρέου Γεώργιος

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 1 Ρύθμιση οφειλών

1. Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να προβαίνουν σε ρύθμιση των οφειλών φυσικών προσώπων που προκύπτουν από δάνεια στεγαστικά, επισκευαστικά, προσωπικά και καταναλωτικά και από πιστωτικές κάρτες, κατά τρόπο ώστε η μηνιαία δόση για το σύνολο των οφειλών κάθε φυσικού προσώπου να μην υπερβαίνει το 30% του μηνιαίου ατομικού ή οικογενειακού, κατά περίπτωση, εισοδήματος.

2. Για την άσκηση του δικαιώματος απαιτείται προηγούμενη αίτηση του οφειλέτη, η οποία συνοδεύεται από τα παρακάτω δικαιολογητικά για την απόδειξη του ύψους του μηνιαίου ατομικού ή οικογενειακού, κατά περίπτωση, εισοδήματος:

- α) πρόσφατο εκκαθαριστικό σημείωμα,
- β) πρόσφατη βεβαίωση μηνιαίων αποδοχών ή συντάξεων,
- γ) οποιαδήποτε μεταγενέστερα στοιχεία τυχόν αποδεικνύουν μεταβολή του εισοδήματος βάσει του εκκαθαριστικού σημειώματος.

Το πιστωτικό ίδρυμα υποχρεούται να προβεί σε ρύθμιση της μηνιαίας δόσης εντός ενός (1) μηνός από την υποβολή της αίτησης με τα πλήρη δικαιολογητικά.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος, ως μηνιαίο ατομικό ή οικογενειακό εισόδημα νοείται το ποσό που προκύπτει ως μέσος όρος των καθαρών εισοδημάτων των τελευταίων 12 μηνών πριν την υποβολή της αίτησης, όπως αυτά προκύπτουν βάσει των στοιχείων της παραγράφου 2.

4. Σε περίπτωση οφειλών από δάνεια ή πιστωτικές κάρτες σε περισσότερα του ενός πιστωτικά ιδρύματα, το άθροισμα των μηνιαίων δόσεων, όπως διαμορφώνονται μετά τη ρύθμιση, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30% του μηνιαίου ατομικού ή οικογενειακού, κατά περίπτωση, εισοδήματος. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου (διαδικασία υποβολής δικαιολογητικών, προθεσμία διεκπεραίωσης αιτήματος, τρόπος υπολογισμού της αναλογικής μείωσης των δόσεων κλπ).

5. Στην περίπτωση που οι κατά την παράγραφο 1 οφειλές έχουν εκχωρηθεί από τα πιστωτικά ιδρύματα σε εισπρακτικές εταιρείες, η υποχρέωση ρύθμισης ισχύει για τις εν λόγω εταιρείες, με τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις και διαδικασία, οι οποίες ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύ-

ματα.

6. Μετά την παρέλευση των προβλεπόμενων στις παραγράφους 2 και 3 προθεσμιών και μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης από το πιστωτικό ίδρυμα για τη ρύθμιση των οφειλών, ο οφειλέτης δικαιούται να καταβάλει στο πιστωτικό ίδρυμα τη μηνιαία δόση που προκύπτει κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, χωρίς να επιβαρύνεται με τόκους ή/και προσαυξήσεις.

7. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης του οφειλέτη ή πλημμελούς υπολογισμού του ύψους της καταβλητέας δόσης, επιτρέπεται καταγγελία του οφειλέτη στον Συνήγορο του Καταναλωτή, ο οποίος, με απόφασή του, η οποία εκδίδεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από την υποβολή της καταγγελίας, προσδιορίζει το ύψος των καταβλητέων δόσεων κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

8. Ο οφειλέτης που υπάγεται στις ρυθμίσεις του παρόντος ενημερώνει αμελλητί το πιστωτικό ίδρυμα σε κάθε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής (αύξησης ή μείωσης) των καθαρών εισοδημάτων του.

9. Εγγυητές των οφειλών της παραγράφου 1 μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος, με την ίδια διαδικασία και προϋποθέσεις, σε περίπτωση υπερημερίας του πρωτοφειλέτη.

Άρθρο 2

Επιμήκυνση χρόνου αποπληρωμής δανείων

1. Η ρύθμιση των μηνιαίων δόσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 συνεπάγεται την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων ή εξόφλησης των πιστωτικών καρτών του οφειλέτη για όσο χρόνο απαιτείται για την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση των οφειλών του.

2. Κατά το χρονικό διάστημα της αποπληρωμής τους, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου επιμήκυνσης της παραγράφου 1, οι σχετικές οφειλές επιβαρύνονται με επιτόκιο που δεν μπορεί να υπερβαίνει το επιτόκιο των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά έως δύο μονάδες (2%).

3. Από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του οφειλέτη και για όσο διάστημα εκκρεμεί η εξέτασή της, καθώς και καθ' όλη της διάρκεια αποπληρωμής των δανείων ή εξόφλησης των πιστωτικών καρτών, που έχουν υπαχθεί στον παρόντα νόμο, απαγορεύεται στα πιστωτικά ιδρύματα:

α) να καταγγέλλουν τις δανειακές συμβάσεις,
β) να προβαίνουν αυτεπαγγέλτως σε προσημειώσεις ακινήτων,
γ) να ζητούν τη χορήγηση επιπλέον εμπράγματων ασφαλειών και

δ) να επιβάλλουν επιπρόσθετες προσαυξήσεις, έξοδα ή τόκους υπερημερίας εκ μόνου του λόγου ότι ο οφειλέτης υπήχθη στη ρύθμιση των μηνιαίων δόσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 1.

4. Οι ρυθμίσεις του παρόντος ισχύουν και για τα δάνεια του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που υπάγονται σε ρύθμιση δόσεων κατ' εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 3

Λοιπές ρυθμίσεις

1. Για την αποπληρωμή των καταναλωτικών δανείων και την εξόφληση των πιστωτικών καρτών, τα οποία έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 1, το επιτόκιο που εφαρμόζεται δεν υπερβαίνει το 9%.

2. Δεν επιτρέπεται ο ανατοκισμός των κεφαλαιοποιημένων τόκων που προκύπτουν από περιόδους χάριτος.

3. Ληξιπρόθεσμες οφειλές που προέκυψαν την τελευταία τριετία λόγω αποδεδειγμένης μείωσης εισοδημάτων, κεφαλαιοποιούνται και υπάγονται στη ρύθμιση του άρθρου 1. Οι διατάξεις του άρθρου 2 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 4

Τροποποιήσεις του ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων

1. Στο τέλος του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 (Α' 130) προστίθεται παράγραφος που έχει ως εξής:

«Δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα φυσικά πρόσωπα που διενεργούν κατά σύνηθες επάγγελμα εμπορικές πράξεις, να είναι αυτοαπασχολούμενοι, δεν απασχολούν κατά τα τελευταία τέσσερα έτη πριν την κατάθεση της αίτησης πέραν του ενός εργαζομένου σε σχέση εξαρτημένης εργασίας και οι οφειλές από τις εμπορικές πράξεις δεν υπερβαίνουν το ποσόν των σαράντα χιλιάδων ευρώ.»

2.α. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Ο οφειλέτης μπορεί, πριν ή μετά την υποβολή της αίτησης, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης και χωρίς να υφίσταται στάση της δικής, να επιδιώκει την επίτευξη συμβιβασμού με τους πιστωτές.»

β. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3869/2010, μετά τις λέξεις «αν η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού αποτύχει» προστίθενται οι λέξεις «και παρέλθει ένας μήνας από την κατάθεση του αιτήματος στους πιστωτές χωρίς αυτοί να ανταποκριθούν».

γ. Στην παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 η φράση: «να προσκομίσει : α) τη βεβαίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 και β) υπεύθυνη δήλωση» αντικαθίσταται από τη φράση «να προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση».

δ. Στην παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 η φράση «σε έξι μήνες» αντικαθίσταται από τη φράση «σε ένα έτος».

3.α. Το περιεχόμενο του άρθρου 5 του ν. 3869/2010 καθίσταται παράγραφος 1 και προστίθενται στο τέλος του άρθρου παράγραφοι 2 και 3 ως εξής:

«2. Αν εκχωρηθεί απαίτηση πιστωτή προς τρίτους, ο εκδοχέας που δεν έχει κύρια κατοικία ή έδρα στην ελληνική επικράτεια οφείλει να ορίσει αντίκλητο στην ελληνική επικράτεια κατά το άρθρο 142 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και να τον γνωστοποιήσει στον οφειλέτη. Μέχρι τη γνωστοποίηση τεκμαίρεται ως αντίκλητος ο τελευταίος εκχωρητής της απαίτησης ως κύρια κατοικία ή έδρα στην ελληνική επικράτεια. Η υποχρέωση αυτή καταλαμβάνει και τις εκχωρήσεις απαιτήσεων πιστωτών που έ-

χουν πραγματοποιηθεί πριν την έναρξη ισχύος της παρούσης.»

4.α. Η αμοιβή των δικαστικών επιμελητών για τις επιδόσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου δεν μπορεί να υπερβαίνει το εβδομήντα τοις εκατό της ελάχιστης προβλεπόμενης για επίδοση δικογράφου αμοιβής.»

β. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3869/2010, όπως τροποποιείται παραπάνω, τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

5.α. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο που έχει ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση αίτησης αναστολής πλειστηριασμού εφαρμογής η παράγραφος 3 του άρθρου 938 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.»

β. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί σύμφωνα με τους όρους της παρούσας και μετά την έκδοση οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη.»

γ. Στην παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 3869/2010 μετά τη φράση «Το Δικαστήριο μπορεί» προστίθεται η φράση «ανεξαρτήτως εκτελεστικής διαδικασίας».

6. Στο τέλος του άρθρου 7 του ν. 3869/2010 προστίθεται παράγραφος που έχει ως εξής:

«7. Το άρθρο 208 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται και κατά τη συζήτηση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»

7. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση που πιστωτής δεν έχει ενταχθεί στο σχέδιο διευθέτησης του οφειλέτη και δεν έχει ασκηθεί από αυτόν κύρια παρέμβαση το δικαστήριο ρυθμίζει και τις απαιτήσεις αυτού κατά το άρθρο 744 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή διατάζει την κλήτευσή του κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 748 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζοντας νέα δικάσιμο.»

8. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 η φράση «τεσσάρων ετών» αντικαθίσταται από τη φράση «πέντε ετών» και μετά το εδάφιο αυτό προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Το κατά το προηγούμενο εδάφιο χρονικό διάστημα αρχίζει με την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο. Σε περίπτωση που οι πραγματοποιηθείσες μετά την κατάθεση της αίτησης καταβολές στους πιστωτές υπολείπονται αυτών που ορίζονται με την απόφαση του δικαστηρίου, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να εξοφλήσει, εντόκως από την έκδοση της απόφασης, το υπολειπόμενο ποσό μέχρι το έκτο έτος από την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 ή μέσα σε ένα έτος από την έκδοση της απόφασης με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δύομισι εκατοστιαίες μονάδες.»

9. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται και για εκκρεμότητες αιτήσεις, εφόσον η συζήτηση της αίτησης πραγματοποιείται μετά την πάροδο ενός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και την έναρξη του χρονικού διαστήματος των πέντε ετών της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 από τη δημοσίευση αυτή.

10. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 8 του

ν. 3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το δικαστήριο δύναται να περιορίσει μετά από αίτημα του οφειλέτη, το χρονικό διάστημα της ρύθμισης μέχρι τα τρία έτη, αν κρίνει ότι η προσωπική και οικονομική κατάσταση του οφειλέτη δεν δικαιολογούν την προσδοκία για οποιαδήποτε μελλοντική καταβολή.»

11. Στο έβδομο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 η φράση «τα είκοσι έτη» αντικαθίσταται από τη φράση «τα είκοσι έτη, εκτός αν η προσωπική κατάσταση του οφειλέτη και η ανάγκη εξυπηρέτησης της οφειλής δικαιολογούν μεγαλύτερη διάρκεια που πάντως δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 35 έτη.»

12. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Το ίδιο αποτέλεσμα και με τους ίδιους όρους επέρχεται και στην περίπτωση που ο οφειλέτης παραλείψει δολίως να συμπεριλάβει πιστωτές στην κατάσταση της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»

13. Στο τέλος του άρθρου 14 του ν. 3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 εφαρμόζεται και στην περίπτωση που η απόφαση σε δεύτερο βαθμό υποχρεώνει τον οφειλέτη σε πρόσθετες καταβολές για το διανυθέν από την κατάθεση της αίτησης χρονικό διάστημα.»

Άρθρο 5

Ακατάσχετο τραπεζικών καταθέσεων οφειλετών

α. Στο άρθρο 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«4. Απαιτήσεις του οφειλέτη από καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ για ατομικό τραπεζικό λογαριασμό και δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ για κοινό τραπεζικό λογαριασμό. Το όριο του ακατάσχετου υπολογίζεται με βάση το σύνολο των τραπεζικών καταθέσεων του οφειλέτη. Ο οφειλέτης, με υπεύθυνη δήλωση προς ένα εκ των πιστωτικών ιδρυμάτων, μπορεί να προσδιορίζει το λογαριασμό για τον οποίο θα ισχύει το ακατάσχετο. Εφόσον ο οφειλέτης διατηρεί λογαριασμό για την καταβολή των ποσών της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του παρόντος τεκμαίρεται ως επιλεχθείς ο λογαριασμός αυτός. Εξαιρέση από τον περιορισμό αυτόν εισάγεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του παρόντος.»

β. Η δήλωση του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπεται να καταχωρείται σε αρχείο οικονομικής συμπεριφοράς με αποκλειστικό σκοπό επεξεργασίας την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 6

Αναστολή πλειστηριασμών

1. Αναστέλλονται από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2014 οι πλειστηριασμοί, οι οποίοι επισημειώνονται για την ικανοποίηση απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ, από πιστωτικά ιδρύματα και εταιρείες παροχής πιστώσεων, καθώς και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών.

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 3869/2010 (Α' 130), όπως ισχύει, η φράση «μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012» αντικαθίσταται από τη φράση «μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2014».

Αθήνα, 16 Νοεμβρίου 2012

Οι προτείνοντες Βουλευτές:

Βενιζέλος Ευάγγελος
Μανιάτης Ιωάννης
Αηδόνης Χρήστος
Γκόκας Χρήστος
Γρηγοράκος Λεωνίδα
Δήμας Πύρρος
Δριβελέγκας Ιωάννης
Κεγκέρογλου Βασίλης
Κεδίκογλου Συμεών
Κουκουλόπουλος Πάρις
Κρεμαστινός Δημήτριος
Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας
Λοβέρδος Ανδρέας
Μωραΐτης Αθανάσιος
Ντόλιος Γεώργιος
Ρήγας Παναγιώτης
Σαλτούρος Δημήτριος
Σαχινίδης Φίλιππος
Σηφουνάκης Νικόλαος
Τζάκρη Θεοδώρα
Τριαντάφυλλος Κωνσταντίνος
Χατζηησομάν Αχμέτ
Χριστοφιλοπούλου Εύη
Χρυσοχοϊδης Μιχάλης
Κακλαμάνης Απόστολος
Παπανδρέου Γεώργιος